

P.O.S CİHAZINDAN YAPILAN SATIŞLARIN NAKİT TEMİN ETME AMACIYLA YAPILDIĞINI İSPAT YÜKÜ DAVACIYA DÜŞER

Danıştay 3. Daire; 24.12.2012 tarih ve 2010/7112 E., 2012/4884 k. Sayılı kararı ile; P.O.S cihazında yapılan satışların nakit temin etme amacıyla yapıldığını ispat yükü davacıya düşer ve konunun gerçekliği ilgili kayıtların incelenmesi ile ortaya çıkarılacağına hükmetti.

Danıştay 3. Daire'nin, karar (bozma) gerekçesi şu şekilde: "213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nun 3'üncü maddesinin (B) işaretle bendinde, vergilendirmede vergiyi doğuran olay ve bu olaya ilişkin işlemlerin gerçek mahiyetinin yemin hariç her türlü delille ispatlanabileceği kurala bağlanmış, iktisadi, ticari ve teknik icaplara uymayan ve olayın özelliğine göre normal ve olağan olmayan bir durumun iddia olunması halinde iddia eden taraf bu iddiasını kanıtlamakla yükümlü kılınmıştır.

Davacı şirketin P.O.S. cihazıyla yaptığı 68.036,85 TL tutarındaki satışa isabet eden katma değer vergisini beyan etmediği ileri sürülerek tarh matrahına alınan bu tutara isabet eden cezalı verginin vergi mahkemesince; davacı şirket yetkilisince tutarın inceleme sırasında açık hesap olarak izlenen kredili satışlara ilişkin olduğu ileri sürülerek bu ödemelere ait slipler sunulduğu halde, bu yönde bir inceleme yapılmadan ve davacıya kanıt hakkı sağlanmadan bu tutarın matrahın alınmasının hukuka uygun düşmediği gerekçesiyle kaldırıldığı anlaşılmaktadır.

Kredi kartı hesabı borçlandırılmak suretiyle yapılan satışlarda müşterinin imzasıyla onayladığı nüshası, satıcıda kalan slipler ve kredi kartı hesabına ait bilgiler, müşteri ile yapılan satış işleminin tarihi, konusu ve miktarının saptanmasına olanak sağladığından, bu şekilde yapılan satışlara ait hasılatın bir kısmının kayıtlara alınmadığının saptanması halinde; yapılan satışlardan elde edilen hasılatın tümünün kayıt ve beyanlara dahil edildiğini ispat külfeti yukarıda yer verilen Yasa kuralı gereği davacıya aittir.

Davacı tarafından P.O.S. cihazı ile yapılan satışların bir kısmının kredili satışlara ilişkin olduğu iddiasıyla açılan davada vergi mahkemesince kredili satışlardan oluştuğu kabul edilen 68.036,85 lira hasılatın vergilendirme döneminde yapılan satışlara ya da daha önceki aylarda yapıp bu dönemlerde karşılığı tahsil edilen satışlara ilişkin olup olmadığının tespiti bakımından kanıt yükü kendisine düşen davacıdan kredili olduğu iddia edilen satışlara ilişkin faturalar ve kredi kartı slipleri istenerek yapılacak inceleme sonucu karar verilmesi gerekirken kanıt yükü davalı idareye yüklenerek verilen kararın değinilen matrah farkına isabet eden cezalı vergiye ilişkin hüküm fıkrası hukuka uygun görülmemiştir."